

KATTI-MATTI

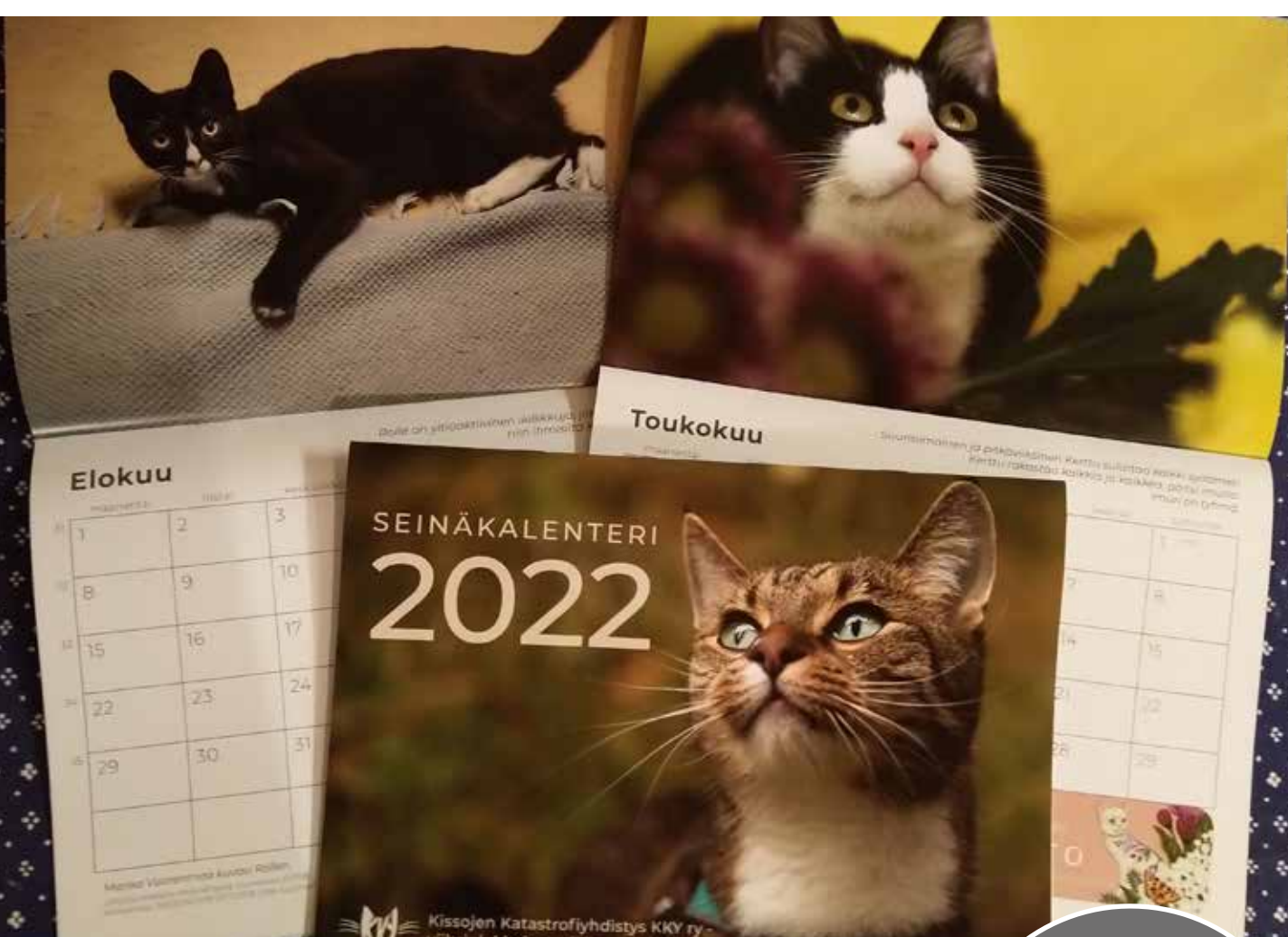
Kissojen Katastrofiyhdistyksen jäsenlehti 1/2021

nro 201

Kissan
turkissa
vieraita?
lue s. 10

Arkajalasta
rohkelikoksi,
lue s. 8 ja 24.

KKY:N KALENTERI VUODELLE 2022 NYT KAUPASSA

19€

Ihania kissaposeerauksia seinällesi hintaan **19€!** Tai ilahduta ystävääsi ostamalla kalenteri lahjaksi: kolme kappaletta 52€. Ruudukossa on reilu kirjoitustila.

Hintaan lisätään postituskulut.

Tilaa omasi nopsaan <https://kky-ry.fi/kauppa/>, kalentereita on rajallinen määrä. Kalenterin voit myös ostaa tapahtumistamme.

TOIMITUS

Päätoimittaja

Virpi Koivula

Taitto

Tanja Käppi

Toimituskunta

Hallitus

Osoitteenmuutokset

sihteeri@kky-ry.fi

Aineisto seuraavaan lehteen 1.5.2022.
mennessä osoitteeseen
markkinointi@kky-ry.fi

Toimituksella on tarvittaessa oikeus
aineiston käsittelyyn
ja lyhentämiseen.

Jäsenrekisterin tietosuojaselostetta
koskeviin kysymyksiin
vastaa hallitus osoitteessa
hallitus@kky-ry.fi

Kuva: Pinja Hakonen

SISÄLLYS

Hallituksen tervehdys	5
Päätoimittajan palsta	6
Toimija esittäytyy	8
Eläinlääkärin palsta	10
Aktiivijäsen kertoo	15
Turuilla & toreilla	19
Kattia Kanssa	20
Kiitokset ja kuulumiset	24
Kunnalliset löytöeläinpaikat Pirkanmaalla	28
Kunnan- ja valvontaeläinlääkärit Pirkanmaalla	29

HALLITUKSEN TERVEHDYS

Hyvät KKY ry:n jäsenet

Uusi hallitus aloitti toimikautensa hyvin haastavassa tilanteessa. Koronan aiheuttamien haasteiden lisäksi yhdistyksen taloustilanne on vaikea, ja olemme joutuneet pitämään taukoa kissojen vastaanotossa. Kissojen vastaanottotauko jatkuu valitettavasti myös tällä hetkellä eli lokakuussa, mutta heti kun yhdistyksen käyttövaroja saadaan lisää, pystymme taas ottamaan vastaan apua tarvitsevia kissoja. Aiemmin hallitus vetosi yhdistyksen jäseniin taloudellisen tuen saamiseksi. Taloudellista tukea yhdistys sai hienosti jäseniltään. Suuri kiitos kaikille avustanne! Tukeanne tarvitaan myös jatkossa kissojen auttamiseksi.

Tiukkojen koronarajoitusten aikana yhdistys tiedotti toiminnastaan ja kissatilanteesta lähettämällä kahdesti Facebookissa Kissaliveä eli videokuvaa toimitilalta. Koronarajoitusten helpottaessa toimitilalla pystyttiin järjestämään myös pitkään odotetut Avoimet ovet 17.10. Kävijöitä ”avoimisessa” oli ilahduttavan paljon. Kiitos aktiivisille tapahtumajärjestäjille!

Kansalaisaloite kissojen aseman parantamisesta eteni eduskuntaan, ja pitkään odotettu lakialoite on siis viimein toteutumassa.

Hyvää syksyä kaikille!

Hallituksen puolesta

Marko Kaitala
puheenjohtaja

Kuva: Pinja Hakonen

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Nyt on villikissa nostettu pöydälle

Arkajalasta rohkelikoksi ei ole sattumalta tämän lehden teema. Kesällä herätti huomiota Aluehallintoviraston ohje 28.6.2021, jossa kehoitettiin kunnallisten viranomaisten ja metsästysseurojen yhteistyöllä ”hävittämään villikissapopulaatiot” maaseudulta. Riistakeskuksen poikkeusluvalla olisivat mahdollisia jopa metsästyslaisia kielletyt menetelmät, kuten myrkyt, tainnutusaseet tai jouset.

Kissojen kanssa työtä tekevät yhdistykset olivat tyrmistyneitä. Usein vastaan tuleva eutanasian tarve ja kunnoutuksen suuritöisyys toki tiedettiin, ja sen kanssa eletään. Kaikki eivät ole pelastettavissa, ja eutanasiakin on eläinsuojelua. Mutta villikissoja ei Suomessa ole, vaan aina on kyse alun perin ihmisen hylkäämästä kissasta ja sen jälkeläisistä. Kissan loukkukäyttäytyminen ei myöskään kelpaa ”villiyden” kriteeriksi.

Kyse oli jälleen kerran kissan heikosta arvosta. HESY ry ja SEY ry laativat yhteisen kannanoton avin ohjeistukseen. Yhdistykset esittivät ohjeen tarkistusta, varsinkin kun määräyksen antaja ei ollut Ruokavirasto (ent. Evira) eikä alalla toimivia yhdistyksiä ollut kuultu. Kun kissojen hoitokustannukset tulevat kolmannen sektorin toimijoiden vastattaviksi, niin saman

tahon tulisi tehdä myös sairaiden eläinten lopetuspäätökset. Koko vastine on luettavissa esim. <https://www.hesy.fi/avoin-kannanotto-aluehallintoviraston-julkaisuun-kissapopulaation-havittamisen-hallintomenettely-kunnallisessa-viranomaisessa>.

Kissakriisi hallintaan -lakialoite, joka tähtää kissojen tunnistusmerkintään ja hallitsemattoman lisääntymisen suitsimiseen, on tuonut lisäpontta keskusteluun kissan arvosta. Eläinsuojeluväki on lujasti uudistuksen takana: 75 eläinsuojeluyhdistyksen allekirjoittama kirjelmä lähti Eläinten päivänä 4.10. eduskuntaan, ja noin 800 eläinlääkärinä ilmaisi olevansa aloitteen takana. Ja ihme tapahtui: lähetekeskustelussa 21.10.2021 eduskunta jakoi aloitteessa ilmaistut tavoitteet täysin yli puoluerajojen! Maa- ja metsätalousministeri Leppä vastasi kysyjille, että kun koirien sirutus ja rekisteröinti saa lainvoiman vuoden 2023 alusta, niin samat velvoitteet kissojen osalta saatetaan sitten voimaan niin pian kuin mahdollista. Eläinten hyvinvointilaissa säädetään vapaana liikkuvien kissojen leikkautusvelvoitteesta. Joissakin edustajien puheenvuoroissa jopa välyteltiin rahallista korvausta kissojen talteenotosta vastaaville yhdistyksille valtion budjetista, ja useat puhujat

painottivat kiireellistä tarvetta auttaa surkeissa oloissa eläviä kissoja.

Leikkautus ja tunnistusmerkintä ovat kulkeneet punaisena lankana KKY:n toiminnassa aivan alusta asti. Samaan tähtäsi myös HESY ry:n yhdistyksille suunnattu 4K-kampanja keväästä kevääseen 2020-2021. Kampanjassa yksistään KKY leikkautti 158 populaatiokissaa, jotka olivat peräisin maatiloilta, kesämökkien ympäristöstä tai keskeltä ei-mitään. Itse kustansimme kissojen rokotukset, sirutukset ja muun terveydenhoidon. Osa kissoista kesyntyivät jo toimitilalla,

osan kanssa ensikoti ja oma koti ovat jatkaneet työtä. Lämmin kiitos vielä kerran HESY ry:lle, joka mahdollisti näiden kissojen auttamisen.

Jokainen kissa ansaitsee hyvän, turvallisen elämän, ja on enemmän kuin suotavaa, että saamme lainsäätäjän turvaamaan selustamme, kun pyrimme tätä päämäärää kohti. Työ jatkuu.

Virpi Koivula
päätoimittaja

Nekalan Evidensia
ilahdutti meitä
pääsiäisarvonnalla
Facebookissa:
yleisö sai arvata kuvassa
olevien pääsiäismunien
määrää, ja
tykkäysten perusteella
saimme
ilmaisia sterilaati-
oita Nekalassa.

Kiitos
Evidensialle ja
arvaajille!

Populaatiosta kotiin - Miten se tehdään

Olen Anna, näyttöjä vaille valmis eläinten kouluttaja. Pääeläimeni opiskelussani on kissa, ja lopetin juuri toisen harjoittelujaksoni KKY:n toimintilalla. Kissoja on minun elämässäni ollut mukana koko elämäni ajan, ja kissat sekä niiden käyttäytyminen ovat myös aina olleet suuri kiinnostuksen kohteeni ja sydämeni on sykkinyt erityisesti rescuekissoille.

Aiemmalta harjoittelujaksolta pari vuotta sitten mukaani lähti kaksi kissaa, Alavuden isosta populaatiosta pelastetut Niilo ja Mikke. Nämä kultakimpaleet ovat olleet korvaamattomia opettajia tällä matkallani mahdollisimman kissaystävälliseen toimintaan ja kissojen käytöksen syvempään ymmärtämiseen, ja myös näiltä kahdelta ammentamiani oppeja olen saanut hyödyntää tällä toisella jaksollani KKY:llä.

Koen vahvasti, että arkojen, käsittelemättömien kissojen oikeudenmukainen ja kärsivällinen kohtaaminen ja käsittely ovat avainasemassa niin kissojen hyvinvoinnin kuin kesyyntymisenkin kannalta. Niin lääkintätoimenpiteet, arkiset hoitotoimet kissojen huoneissa, kuin eläinlääkäreissä sekä uusien ihmisten kohtaaminenkin toimitilalla, on mahdollista toteuttaa hyvin pitkälle näitä periaatteita kunnioittaen. Joissain tilanteissa siihen kuuluu toimijalta enemmän

aikaa, ja joskus se voi vaatia kissojen käyttäytymisen ja elekielen erityistuntemusta. Tärkeintä kuitenkin on halu kohdata se kovia kokenut, usein monenlaisia traumoja taakkanaan kantava eläin ymmärtäväisemmin ja lempeämmin, kaikki muu on opeteltävissä. Eikä ole muuten sattumaa, että nämä arat kissat sinkoilevat ihmistä karkuun milloin missäkin toimenpiteessä; kissa on saalistajan lisäksi myös saalistettava, jolla on ollut luonnossa luontaisia vihollisia. Emmehän siis halua, että olemme kissan silmissä sitä saalistavia petoja?

Toki on tilanteita ja toimenpiteitä, etenkin alussa, jolloin tämä on helpommin sanottu kuin tehty, mutta näiden ensimmäisten, pakollisten kertojen jälkeen tulisi alkaa kiinnittää paljon huomiota siihen, että olisi aikaa ja halua alkaa työstää kohtaamisia pikkuhiljaa kissaystävällisemmiksi. Oikeanlainen, kissaa liikaa stressaamaton lähestymistapa helpottaa myös alun lääkintätilanteissa. Näissä tilanteissa voi ja kannattaa myös hyödyntää kissojen luontaista tarvetta piiloutua sekä jähmettyä.

Tärkeää kuitenkin olisi, että tekisimme itsestämme mahdollisimman vähän saalistavan pedon kaltaisia. Kokoan seuraavaksi yhteen hieman vinkkejä, joilla pääset helpommin lähestymään arkaa kissaa.

- Aloita kissan lähestyminen rauhallisesti, askel askeleelta edeten, vartalo hiukan sivuttain kissaan nähden. Pysäytä kehosi liike välillä hetkeksi, ja anna kissan tottua etäisyyden läheneeseen pikkuhiljaa. Sitten voit ottaa taas rauhallisen askeleen eteenpäin.

- Silmät sekä kasvojen ilmeet ovat avainasemassa, muista hymyillä. On tutkittu, että kissa mieluummin lähestyy hymyilevää ihmistä. Siristele myös silmiäsi usein, etenkin heti, jos se näyttää pelokkaammalta. Siristely on kissalle ystävällisyyden ele. Vältä aina suoraa tuijotusta, se on kissalle todella uhkaavaa.

- Juttele kissalle pienellä, rauhallisella äänellä, jossa ei ole liian kiihkeää sävyä.

- Älä pidä kiirettä! Kissa on erittäin helposti ylistimuloituva eläin, ja mitä tahansa uutta opeteltaessa olisi hyvä pitää harjoitukset lyhyinä, ja antaa kissalle riittävästi taukoja hengähtää ja sulatella juuri oppimaansa.

Aroille kissoille ihmisen lähelle päättäminen on todella merkittävä askel eteenpäin, ja toimii perustana kaikelle tulevalle. Tämä askel kannattaa siis toteuttaa huolellisesti, kissan ehdoilla ja aikaa käyttäen.

Juttua kirjoittaessani, silitän vieressäni lepäävää Niiloa toisella kädelläni. Niilo tunkee itsensä käteni alta syliini, hän on muutamaa kuukautta aiemmin oppinut, että mamman sylissä on ihanaa olla myös silloin kun istun. Kehräys ja kurina täyttää huoneen. Pian peiton alta alkaa kuulua rapinaa, ja myös Mikke mönkii tiensä kesken unien viereeni puskemaan ja kehräämään. Hän ei koskaan halua jäädä paitsi mistään läheisyydestä. Enkä minäkään halua. Jokainen onnenhetki ja hyvä kokemus, jonka voin tarjota näille kovia kokeneille kolleille, on myös minulle itselleni kultaakin kalliimpaa.

Anna

ELÄIN- LÄÄKÄRIN PALSTA

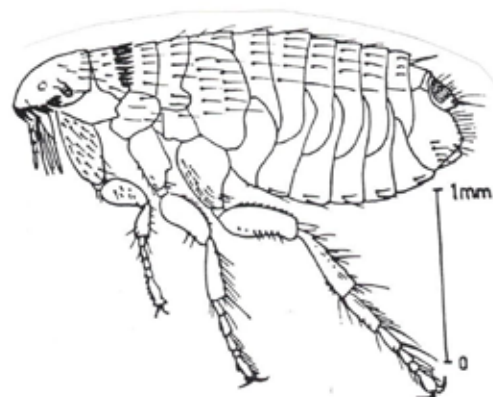
Kissan ulkoloisista

Onneksi "ötökät" kissan iholla ovat harvinaistuvaa eläinlääketieteellistä parasitologista työtä, korvapunkkia lukuunottamatta. Käyn lyhyesti läpi kaikki ulkoloislajit, joihin suomalainen kissojen ystävä voi törmätä.

Kirput

Kissan kirppu *Ctenocephalides felis* on yleisin pieneläinten kirpputartunnan aiheuttaja maassamme, siis myös koiran kirppuna. Koirankirppu *C. canis* on jo maassamme kotoperäisenä hävitetty sukupuuttoon, ja kissankirppukin on harvinainen molemmilla. Useimmiten nykyään varsinkin keväisin havaitut kirput ovat luonnoneläinten kirppuja, joita voi lämmön aktivoimina keräytyä useitakin yhteen ja samaan kissaan vaikkapa linnunpesästä tai muualta ulkoa. Pääsääntöisesti luonnosta tarttuneet kirput eivät vaadi hoitoa. Samat pouron- valmistet, joilla korvapunkkia lääkitään tai puutiaisia torjutaan, tehoavat myös kirppuun. Lintukirput tai

oravakirput kissan sisälle tuomina voivat aiheuttaa oireilevia puremia esim. lapsen iholle. Kirpun elämänkierto on pitkä ja monimutkainen. Musta pomppiva muutaman millimetrin pituinen hyönteinen on vertaimevä aikuinen. Naaras munii soikeita valkoisia muniä eläimen turkkiin, josta ne tipahtelevat "pesään", joka kissan tapauksessa voisi olla ulkona sijaitseva lepopaikan kuivike tai tekstiilit. Toukka elää syömällä eloperäistä ainesta ja vaihtelevan ajan päästä koteloituu. Kotelosta aikuinen kirppu kuoriutuu,

Kirppu (*Ctenocephalides*)

kun jokin ulkoinen merkki ilmaisee isäntäeläimen olevan lähellä. Luki-joille lohduksi voin kertoa, että nyky-aikaisissa taloissa ihmisen seurassa elävän kissan minkään lajiset kirput eivät pysty lisääntymään mm. liian kuivan ympäristön ansiosta. Ulkoilevilla ja paljon aikaa pihaympäristössä viettäville kissoilla joskus oravankirppu voi aiheuttaa pitkittynyttä ongelmaa.

Väiveet

Kissalla ei esiinny lainkaan täitä (engl. sucking lice) ja hyvin harvinainen nykyään on *Felicola subrostratus*-väivekin (engl. biting louse). Ulkona puolivillinä elävä kissapopulaatio on todennäköisin löytöpaikka tälle noin 1-2 mm pitkälle, vaalealle, hidasliikkeiselle parasiitille. Taitaa olla parikymmentä vuotta omasta viimeisimmästä havainnosta? Toisaalta yhdessä heiveröisessä pennussa voi olla väiveitä niin paljon, että niitä ”tipahtelee nokan päältä” hoidon alussa. Onneksi kaikki ulkoloisten häätöön tarkoitettut valmisteet tehoavat

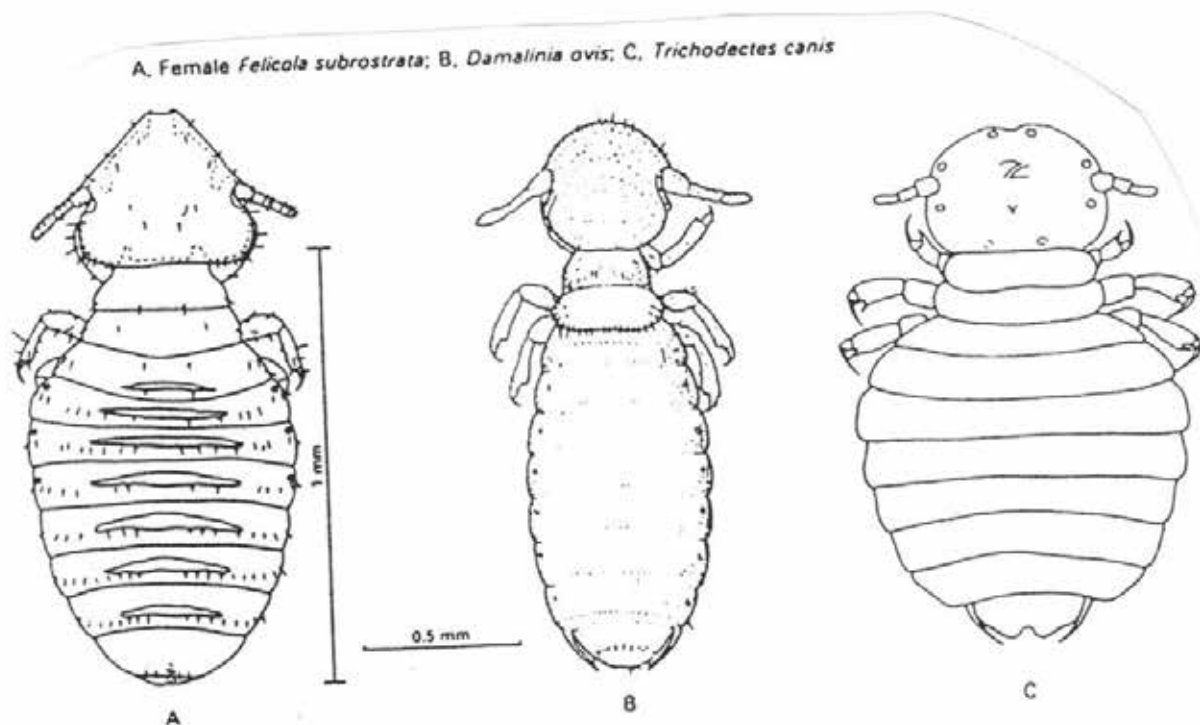
hyvin väiveeseen, jonka koko elinkierto tapahtuu iholla hilsettä ym. syöden.

Demodekoosi

Demodex-punkit eli sikaripunkit ovat veikeän sikarin- tai neulanmuotoisia, alle puolen millimetrin pituisia valkoisia ”pötkylöitä”, joita on mahdollon havaita ilman mikroskooppia. Kuten koirallakin, karvatuppipunkki voidaan katsoa normaaliksi ihon asukiksi, joka ei aiheuta mitään oireita terveellä eläimellä. Kissoilla on todettu useammankin sikaripunkkilajin aiheuttamia, karvattomia ja vaihtelevasti oireilevia ihomuutoksia harvakseltaan. Jos demodekoosi todetaan, on syytä epäillä jotakin yleistilan häiriötä, joka on heikentänyt vastustuskykyä vakavasti. Hoito ei onnistu tavanomaisilla, kissoille rekisteröidyillä valmisteilla, vaan vaatii pitkiä kuureja esim. suun kautta.

Puutiainen (*Ixodes Ricinus*)

Puutiainen lienee koko tämän jutun öttiäisistä todennäköisin kissan iholle

Väiveitä

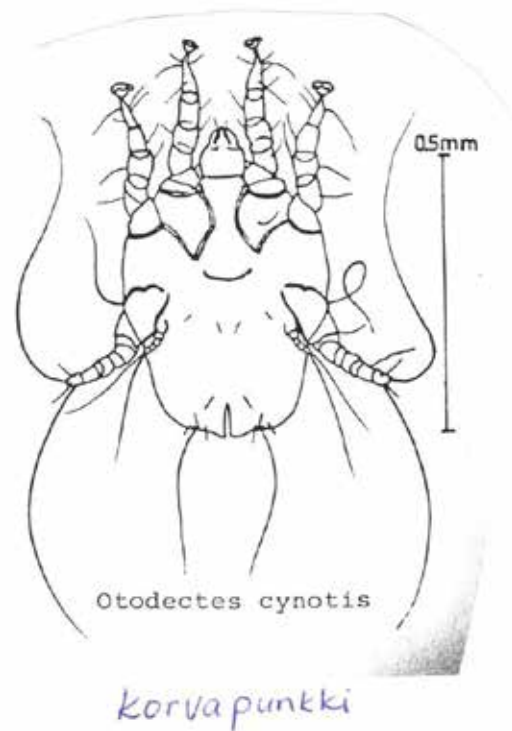
harhautuva otus vaikkapa kesämökkioloissa. Huomautettakoon, että jos lähdette kissan kanssa vaikkapa Espanjaan talvehtimaan, ja kissa pääsee ulos, kannattaa pitää kirpulta ja punkeilta suojaava lääkitys yllä matkan ajan. Ns. yrttpannat ja vastaavat eivät saa kirjoittajaa vakuuttuneeksi hyöty-haitta-analyysissä. Sen sijaan uskottavasti päivittäinen pieni määrä kookosöljyä siveltynä kissan turkkiin torjuu puutiaisia, näin olen kuullut kerrottavan. Onneksi kissat lajina ovat vastustuskykyisiä borrelioositartuntaa vastaan, ja näin onnekkampia kuin emäntänsä tai koirat. Puutiaiset väijyvät kulkijoita aina, kun lämpötila on yli +6 astetta C. Korkea varjoisa heinikko on niiden lempipaikka, helle ajaa punkit takaisin maanpintaan odottamaan. Naaras imee verta tasalämpöisistä eläimistä, nymfit eli toukat yleensä pienistä vipeltäjistä kuten myyristä, ja metsäkauris on suosittu isompien kehittyvien puutiaisten ruokailupaikka. Ihoon kiinnittynyt puutiainen irrottautuu itse parin päivän päästä veriaterian saatuaan, ja munii maaperään 2000 munaa. Puutiaisen irrottamisesta on kaksi eri koulukuntaa, toisten mielestä saa kiertää varovasti punkkia irrottaessa, jotkut sanovat että pitää vetää suoraan. Joka tapauksessa muovinen "tick twister" joka on kuin päästään v- aukkoisen minisorkkarauta, toimii hyvin, punkkilassokin on hyvä.

Usein puutiaisen jälki kehittyy näpplämäiseksi paikalliseksi ihotulehdukseksi. Se paranee yleensä ilman antibioottiakin hyvin parissa viikossa, joko hoidotta tai paikallishoidolla. Kokemus osoittaa, että tehovaikutus fiproniilia sisältävissä, puutiaisten torjuntaan iholle käytettävissä valmisteissa on kaksi viikkoa, ei koko kuu-

kautta (kuten kirppuja vastaan). Eli fiproniilikäsittely iholle on syytä uusia kahden viikon välein puutiaisrikkaille seuduilla, esim. mökkilomalla.

Korvapunkki (Otodectes Cynotis)

Yleisin kissaväen vitsaus. Kutina, korvien punoitus ja tunnusomainen kahvinporomainen tumma vaikko ilmaisevat korvapunkkitartunnan olemassaolon. Epävarmassa tapauksessa mikroskopointi auttaa diagnoosissa. Korvalampulla hyvissä olosuhteissa Otodectes-punkit näkyvät paljaalla silmälläkin vaaleina, liikku-

vina "mannaryyneinä", pituudeltaan noin 0,4 mm. Kun korvapunkkia häädetään, tulee käytettävän valmisteiden vaikutuksen aina ulottua yli 14 päivän päähän, sillä punkin muniemat munat, joihin lääke ei vaikuta, kuoriutuvat kahden viikon kuluttua munimisesta. Tämän ehdon nykykäiset iholle pipetoitavat valmisteet täyttävätkin. Yleensä on myös yksittäinen ivermektiiniruiske riittänyt, mutta ei aina. Suoraan korvaan käytettävä Otita Para-tippa lienee nyt

lopullisesti poistunut markkinoilta. Korvien tyhjentäminen ja huuhtelu putipuhtaiksi ei ilmeisesti ole välttämätöntä, kunhan punkit saadaan eliminoitua. Korvakäytävän fysiologisen toiminnan ansiosta parissa viikossa töhnä vaeltaa ulospäin korvakäytävästä. Pitkään jatkunut tartunta (yleensä pikkupentuna emästä pentuihin siirtynyt) aiheuttaa kroonistunutta korvakäytävän sisäpinnan ahtautumista, joskus jälkitautina bakteeritulehduksen, usein pitkittyneitä kutinaa ja raapimista ja joskus verikorva-nimisen tilan. Myös korvakäytävän polyypimaisia kasvaimia esiintyy vanhemmiten korvapunkteista kärsineillä yksilöillä. Kuten tiedämme, kaikki samassa pitopaikassa olevat ja myös kontaktissa olleet, muualla asuvat kissat tulee samanaikaisesti käsitellä korvapunkit häätävällä valmisteella.

Käsittelyn ulkopuolelle jäi vielä hilsepunkki Cheyletiella, jota itse en ole kissalla todennut, mutta jota harvinaisena "kävelevänä hilseenä" tavataan maassamme, ja kissan kapipunkki Notoedres cati, jota ei ole suomalaisilla kissoilla. Maailmanmatkaaja-kissaihmiset voivat näihinkin törmätä.

Hyvinvoivaa, tuuheakarvaista syksynjatkoa toivottaen!

ELL Sirkka Pyhälä

Piirroksat Sirkka Pyhälä

Kuva Petra Lindström

ELÄINLÄÄKÄRIN ESITTELY

Palstanpitäjämme ELL Sirkka Pyhälä on opiskellut Helsingissä ja valmistunut Eläinlääketieteellisestä korkeakoulusta v. 1988. Valmistumisen jälkeen hän on työskennellyt kunnan- ja kaupungineläinlääkärin tehtävissä mm. Loimaalla, Keski-Suomessa ja Oulun läänissä. Maito-Pirkan terveydenhuoltotyössä 2000-luvun alussa hän kiersi satoja maidontuotantotiloja neuvontamielessä ja piti tuottajille laatukurssiluentoja. Oma pieneläinvastaanotto kotitalon yhteyteen Lempäälään valmistui 1995. Kissoja on tällä hetkellä kolme "maatiaista" itsellä. Harrastuksia kotiseututyö ja luonnonsuojelu.

NYT ON AUTTAMINEN HELPPOA!

KKY:llä on pysyvät ruokakeräykset seuraavissa liikkeissä:

Haukkis Sastamala, Hopunkatu 8
Musti ja Mirri Kaleva, Sammonkatu 80 (toistaiseksi)
Musti ja Mirri Sastamala, Itsenäisyudentie 53 (toistaiseksi)
Musti ja Mirri Ylöjärvi, Kauppakeskus Elo, Elotie 1 (toistaiseksi)
Peten Koiratarvike, Kauppakeskus Veska, Saapastie 2, Pirkkala

HUOM! Nokian Musti ja Mirrissä Yrittäjäkatu 10 on ruokakeräys ajalla
15.11.-15.12.2021

Pudotathan käydessäsi ruokalahjoituksen nälkäisille masuille! Näissä
liikkeissä on myös yhdistyksen keräyslipas.
Lämmin kiitos liikkeille ja ihanille asiakkaille, jotka auttavat!

**MIHIN
YRITYKSEEN**
sopisi kodittomien
kissojen
keräyslipas?

KKY sai uuden viisivuotisen keräysluvan
2019 lopussa.

Onko tiedossasi yritystä, joka ottaisi
lippaamme tiskillensä?
Ota yhteyttä hallitus@kky-ry.fi.

AKTIIVIJÄSEN KERTO

Elmerin vuosi

Kuuleppas Elmeri, lähdettäisiinkö maalle, kyseli mami. Ai mitä, sehän tietää taas kantokoppaan menoa, ei käy, ei ainakaan mulle. Säntäsin oven taakse piiloon. Prrr... mami kurkisti aika nopeasti oven taakse, olipas huono piilo. En mene koppaan, en takuulla mene, yritin parkua, mutta mami pisti vaan sen kopan nenäni eteen, tuijotimme toisiamme, yritin oikein mulkoilla vihaisesti, mutta sitten totesin, että taidan kuitenkin hävitä tämän jutun ja niin pujahdin sisään ja mami pisti luukun kiinni, marmatin vielä hetken, mutta kun lähdettiin, niin pistin suuni suppuun.

Ai, tämähän onkin ihan tuttu paikka, vessa on tuolla ja ruokakipot ovat täällä, kyllä mä muistan. Mamin sängyn alla olen ennenkin nukkunut. Taisi ollakin ihan hyvä idea muuttaa tänne. Ollaan nyt tämä päivä hissukseen, mutta mitäs jos nyt näin aluksi heittäisin yöllä pari lenkkiä: keittiöön – pirttiin – eteiseen – kamariin – makariin – keittiöön – vaihteeksi eteiseen – pirttiin – keittiöön, kyllä tässä kunto pikkuhiljaa nousee. Tömistelen mahdollisimman kovaa. Mami voi kyllä kysellä, että mitä sä rymyät.

Meillä on jo mamin kanssa vakiintunut päivärytmi, herätän mamin maukaisemalla vienosti miauu, saan silitelyjä ja muikut ja sitten mami menee vielä nukkumaan - kirjan kanssa. Aina ei tarvitse maukaista, riittää, että tuijotan tarpeeksi intensiivisesti. Kerran yritin vähän kynsäistä seinää, mutta siitä tuli kyllä heti satikutia. Sitten kun hän nousee aamukahville, hiippailen myös keittiöön ja saan pikku välipalan ja ennen kaikkea silityksiä. Jos mami aikoo vain juoda kahviaan eikä silittää, järsin hiukan hänen varpaitaan, se yleensä auttaa. Hui, että täällä maalla on kuuma, mami istui keskellä yötä kuistilla. Menin kysymään, onko sänky vapaa. En kuitenkaan mennyt sänkyyn, vaan pujahdin ruokakomeroon, se kun on edes hiukan viileämpi, kun mami pitää siellä semmoista aparaattia. Osaan nimittäin avata oven oikein näppärästi, tassu vaan oven rakoon ja reipas nykäisy. Valitettavasti en ole vielä löytänyt sieltä hiiriä, mutta ehkä joku kerta...

Mamin sisko tuli myös lomalle, vierastin häntä ensin hiukan, mutta tykkäsin, kun hän leperteli mulle ja sanoi pikku kisuksi. Yhtenä aamuna oikein rohkaistuin ja menin hänenkin silitettäväkseen, tosin valppaana sääntäämään karkuun. Juu, ei tapahtunut mitään pelättävää, joten jatkossa hän saa silittää enemmänkin.

Iltaisin mami ja sen sisko istuvat kuistilla juttelemassa. Minä istuin ensin eteisen puolella ja kurkin kynnykseltä, mutta sitten uteliaisuus voitti ja pujahdin minäkin kuistille. Sieltä menee portaat yläkertaan ja niiden portaiden alla on kenkiä, menin ensin tutkimaan niitä, laskemaan, kuten mami sanoi. Portaiden yläpäässä oleva ovi oli kiinni, mutta niitä portai-

ta oli kiva juosta. Tosin niissä oli yksi porras, joka piti aina pienen narauksen kun astuin sille, harjoittelin monta kertaa, yritin mennä ensin keskeltä, sitten toista sivua ja sitten toista, mutta ei, aina sama narahdus, sitten keksin, minäpä hyppään sen yli. Harppasin kevyesti kuin keijukainen, hurraa, ei narahdusta. Olen fiksu kissa. Kerran kun taas olin menossa rappusiin, mami sanoi 'neljä', käännyin oikein katsomaan, ai sä lasket, montako kertaa mä teen porrastreenin. No parhaana iltana juoksin ne raput kuulemma yksitoista kertaa edestakaisin, en minä tiedä, paljonko se oikein on, mutta hauskaa oli. Mami sanoo, että vaikka olenkin nykyisin vähän tukevanpuoleinen, olen kuitenkin jäntevä enkä mikään löllö.

Sitten yhtenä iltana yläovi olikin jätetty auki, tahallaan vai vahingossa, en tiedä, mutta voi nyt tuli lisää juokutilaa. Kipitin heti tutkimaan paikkoja. Täällä on semmoisia uusia nukkumapaikkoja, paljon siis mielenkiintoisia sängynalustoja, taidankin muuttaa tänne melkein kokonaan, ihan kokonaan ei käy, kun mun vessa on alhaalla ja pitää käydä pissalla ja ruokaakaan ei saa yläkertaan. Innokkaasti tutkin koko yläkerran ja keksin uusia juoksureittejä.

Mami ja sen sisko lähtivät johonkin, minut jätettiin alakertaan ja annettiin ylimääräinen ruoka-annos, ei siis mikään tavallinen kauppassakäynti, ne aikoo olla yötä pois kotoa. Lupasin kyllä olla kiltti kissa ja menin murjottamaan sängyn alle.

Voi hittolainen, mun pitää kertoa yks nolo juttu. Tänne oli jostakin tullut hiiri, ahdistin sen nurkkaan ja kun yritin vähän kääpälöidä sitä, se puri minua varpaaseen, sääntäsin karkuun ja

menin kantelemaan mamille, ei kai tuo peto sentään voi syödä minua kokonaan. Uteliaisuus kuitenkin voitti ja hiivin katsomaan, mutta kun se vähän liikahti, katsoin aina parhaaksi paeta paikalta, sitten se lähti liikkeelle ja minä turvallisen välimatkan päässä perässä. Mami mokoma kehtasi nauraa. Ei kai minusta, entisestä Teiskon Tiikeristä vaan ole tullut kaupunkilaiskissa, joka pelkää hiiriä. Jahtasimme sen pihalle, sinne taas minua ei päästetty. No tämä tuli mieleen, kun sillä välin kun mami ja sen sisko olivat Tampereella, tänne tuli taas hiiri. Nyt pistin urheasti sen pois päiviltä ja sijoitin ruokakuppiini todisteeksi mamille, että en ole mikään pelkuri. Kyllä mami sitten helli minua, että voi että sua kullannuppua, sä olet tehnyt meille aamupalaa - ja vei sen hiiren hännästä ulos. Minä sain tuoreita muikkuja. Hiiriä ei muuten ole sen jälkeen näkynyt.

Mamin sisko lähti takaisin kotiinsa ja mami lähti saattamaan sitä. Jäin tänne kotiin talonvahdiksi, pahus. Tavalisesti osoitan mieltäni, jos mami on pidemmän aikaa kun vain kaupassa-

käynnin poissa ja murjotan sängyn alla. Nyt kuitenkin mönkin heti näkyviin kun hän tuli siltä Hesan keikalta ja moikkasin miau. Tassutin arvokkaasti siliteltyväksi.

Meillä on muuten uusi tapa. Mami kumartuu, ojentaa kätensä ja kutsuu 'tule Elmeri, tule syliin', en kyllä tiedä, mikä syli on, ehkä se tarkoittaa silityksiä. Ei se kait vaan ole sitä, kun mami kerran nosti minut kokonaan ilmaan, en tykännyt, potkin ja kiemurtelin tarmokkaasti, mutta en kyllä käyttänyt kynsiäni ja hän laski minut irti, haluan seisoa omilla tassuillani. Kyllä silti edelleenkin juoksen hänen luokseen, kun hän kutsuu syliin.

Nyt kun on tullut jo syksy, lempipaikkani on välillä semmoisen ison kaapin kylki, se kun on lämmin. Mami kyllä sanoi, että se on leivinuuni, oli mikä oli, pääasia on, että se on tosiaan lämmin. Mami kyllä sanoi, että mä tarvitsisin rappuset, niin voisin kiivetä pankolle. Mikähän se sitten on.

Illalla mami laittaa oven kiinni, kun olen tullut ylhäältä juoksemasta. Yh-

tenä iltana en tullut, menin piiloon, kun hän tuli hakemaan. Hihittelin partaani, kun mami kutsui minua pahuksen kolliksi ja kertoi, että alakerran ovi menee kiinni. Sitten ovi meni kiinni ja minä jäin yläkertaan. Aamulla tulinkin nöyrästi alas, kyllä mulla oli jo vähän pissahätä. Mami lämmitti käsiensä välissä mun tassuja, sanoi, että ne on ihan kylmät, ai kun se oli mukavaa. En kuitenkaan ole toistanut tempuani.

Hui, mami toi kantokoppani alakertaan, nostin ison metakan. Huusin, että minä en ainakaan lähde kaupunkiin. Kyllä minä vielä muistan, kuinka mourutaan. Kiipesin kirjahyllyn päälle, mutta se oli pahuus vie niin matala, että ei mamilla ollut mitään vaikeuksia pistää koppaa nenäni eteen. Nyyh, alistuin taas kerran ja pujahdin koppaan. Mami odottaa aina, että menen sinne ihan itse ja sulkee sitten sen oven. Nyt on sitten taas opiskeltu kaupunkikissana oloa. Leikin kerrostalokyttäjää ja seuraan kadun elämää.

Hihih, on kuulemma jotain koronaa liikkeellä, en tiedä, mitä se on, mutta minusta se on yksinomaan mukavaa, mami on aina kotona tai melkein aina. Jos se lähtee johonkin, niin on pois korkeintaan vain pienen ajan. Otan sillä välin aina pikku päivätirsat. Illat köllöttelen mamin varpaiden päällä, kiemurtelen hiukan ja pullistan masuani "tuosta sopisi silitellä ja miksei vaikkapa hieroakin".

Parvekkeella istuskeluni on vähentynyt, siellä alkaa olla melkoisen viileää ja minä poika tykkään lämpimästä. Mami kyllä sytyttää sinne iltaisin kynttilöitä, tykkään, että ne on nättejä palaessaan. Ne on kuitenkin semmoisissa astioissa, etten pääse polt-

tamaan nenääni tai viiksiäni.

Yhtenä päivänä mami toi ensin semmoisen ison maljakon lattialle, nuuskin sitä epäluuloisesti, mitähän tuokin tuossa tekee. Seuraavana päivänä siihen ilmestyi kuusi, kyllä minä kuusen tunnen, nuuskin sitä, yritin pikkuisen puraistakin. Sitten siihen ilmestyi valo ja palloja ja semmoista kiiltävää nauhaa, voi että. Kyllä minä pikkuisen yritin leikkiä niillä palloilla ja vetää siitä nauhasta, mutta olin hyvin varovainen. En kiivennyt puuhun, kun se oli kuitenkin niin pieni. Mami sanoi, että tulee joulu ja me ollaan ihan kahdestaan. Sain pikkuisen joulukinkkua ja vähän enemmän herkkuja. Paras joululahjani oli kuitenkin, että mami oli kotona.

Niin se talvi siinä kului ja päivät piteivät. Viihdyin parvekkeella katselemaan kadun elämää. Sitten eräänä päivänä koppani ilmestyi eteisen lattialle. Kävin nuuskimassa sitä, tuttu kapine. Syöksyin kuitenkin oitis sängyn alle, kun mami avasi sen oven ja naukaisin hiljaa "en halua", sitten vähän kovempaa "mä en halua!". Enää en juossut oven taakse, se oli niin huono piilo. Pahuus, vessalaatikko oli ihan yhtä huono, mami löysi mut heti ja pisti kopan vessan eteen. Marmatin, mutta pujahdin sisään ja niin lähdettiin.

Ai me tultiinkin taas tänne, olisinpa heti arvannut. Juoksin heti tutkimassa kaikki vanhat leikkipaikat. Otin muutaman oikein pikaspurtinkin. JÄTTEKIVAA!!!

Elmerin muistiinpanot puhtaaksikirjoitti Maila-mami

TURUILLA & TOREILLA

Tässä on lyhyt läpileikkaus toiminnasta vuoden 2021 alkupuoliskolla. Kesäaika hyödynnettiin raittiissa ja osin hyvin lämpöisessä ulkoilmassa pitämällä lipaskeräystä, myyntipöy-

tää tai kirppistä Tampereen toreilla ja puistoissa. PR-kissamme Speedy pääsi heinäkuussa edustamaan Koivistonkylän Musti ja Mirriä.

yhteistyössä:

KATTIA KANSSA

Nostetaan villikissa pöydälle syömään

Kulunut korona-aika on tuntunut monessa kodissa. Meidän huushollissa se on näkynyt paitsi paljon kotona olona töiden kadottua myöskin kisaporukan jokseenkin omavaltaisena käytöksenä. Tarkoittaa siis sitä, että meidän kissat ovat ottaneet itselleen sellaisia oikeuksia, joita en kyllä mitenkään muista niille antaneeni.

Koko juttu alkoi meidän vaatehuoneesta. Siirsimme käytännön syistä makuuhuoneemme yläkertaan ja sieltä vaatehuoneeseen johti haitariovi. Suljettu ovi on meidän kissoille kuin punainen vaate. 'Mitä siellä takana oi-

kein piilotellaan, varmasti jotain aivan mahtavan hienoa.' Meille muuttanut Kassu on äärettömän utelias, joten piti hän asiasta ottaa selvää. Ensin kissaherra avasi oven ihan oikeaoppisesti. Kun salpasin oven niin, ettei se enää kypälävoimin auennut, oppi katti vennyttämään alakulmaa niin, että mahtui raosta kulkemaan. Estin senkin ja se oli sitten sen haitarioven loppu. Kassu kun ei kuvia – siis minua – kumartele, vaan repäisi oven keskeltä haitarilevyt irti toisistaan ja meni oven läpi. Pakkohän se oli sitten poistaa koko ovi ja sallia mustille herroille vapaa pääsy. Se ei ollut hyvä idea. Sekä Heikki että Kassu nukkuvat nyt päivisin vaatehyllyillä minun vaatteitteni päällä. Mustat housut on luonnollisesti tarkoitettu mustan pitkäkarvaisen kissan pediksi! Kassu pitää enemmän verhoilyllä ja isokokoinen kissa kun on, on myös muutaman kerran pudottanut koko hyllyn ottaessaan siitä vauhtia ylähyllylle hyppäämiseen. Isoin kolina syntyi, kun Kassu pudotti hypätessään kattopaneelit. Ihan vahingossa tietenkin.

Heikki on hauskuuttanut itseään myös laatikoiden tutkimisella eli mitään ei enää voi viedä vaatehuoneeseen piiloon. Eräänä päivänä nimitäin alakertaan alkoi ilmestyä meidän lasten pehmoleluja. Olen niitä säästä-

nyt lähinnä lapsenlapsia varten, mutta sellaisenahan Heikki itsensä näkee. Nalle Puh ja Late Lammas ovat mitä mainioimpia saaliseläimiä mahdolliselle kissapedolle. Kun pehmolelut loppuivat laatikosta, Heikki laajensi sisustussuunnitteluun, ja rapuista alkoi löytyä alas raahattuja valoverhoja. Se leikki kyllä torpattiin alkuunsa.

Makuuhuoneen siirto yläkertaan poiki myös uuden tehtävän Lululle. Kissa otti asiakseen huolehtia, ettei kukaan putoa rapuissa yöllä vessareissuilla. Kun nousi sängystä, pärähti Lulun iloinen tervehdys jaloissa ja sitten mentiin raput alas Lulun ohjeistaessa kirkkaalla äänellä, mille rapulle astua ja mihin suuntaan kääntyä ja että pudota ei saa. Koko kesän Lulu urheasti opasti joka yö sekä minua että miestäni kulkemaan turvallisesti kerrosten välissä. Nyt syksyllä Lulu jäi eläkkeelle oppaan työstä, ei vanha kissaparka jaksa enää nousta montaa kertaa keskellä yötä vaan kurahtaa vain tyytyväisenä sängyllä todetessaan kulkijan päässeän takaisin yläkertaan kompastumatta rapuissa.

Päiväopastukset ovat tosin edelleen käytössä. Kun avaan kellarikerroksen oven, pyyhältää Lulu ensimmäisenä rappuun iloisesti pulputtaen. Ja pulputtaa koko alakerrassa olo ajan. Sieltä tulee ohjeet pesukoneen ohjelman valintaan ja kuivausrummun täyttämiseen. Kun olen suihkussa, odottaa Lulu kiltisti pajan matolla. Jos kysyn, onko kissa vielä paikalla, kertoo iloinen kurahdus asian olevan niin.

Tammikuussa jouduin sairaalaan pieneen operaatioon. Leikkauksen piti olla päiväkirurginen, mutta jouduinkin jäämään osastolle yöksi. Kotona katastrofi. Mies antoi iltaruokaa

kissoille ja suuri kysymys oli, missä mamma on! Se meni sairaalaan eikä ole tullut takaisin. Ei kelvannut tarjottu ja varsinkin Heikki otti asian kovin raskaasti. Mikä sitten neuvoksi. No, nostetaan villikissa pöydälle syömään. Sehän Heikille sopi mainiosti! Kun palasin kotiin seuraavana päivänä, oli Heikin tabletti keittiötasolla kuppeineen päivineen ja siinä kissa syö edelleenkin. Tosin Heikkiä pitää kovasti kehua ja huomioida ennen kuin Hänen Korkeutensa syö siltä omalta lautaseltaan, onhan muilla varmasti parempaa.

Kassu otti yöllisen poissaoloni raskaasti. Mammaa oli ollut kova ikävä, sillä niin vain siitä sähisevästä villinä loukutetusta kissasta on tullut läheisriippuvainen kotijellona. En pääse sohvalle edes istumaan, kun katti jo pyörii ympärillä ja yrittää päästä syliin. Kotiin tultuani Kassu vietti siis loppupäivän visusti minun sylissäni, olisinhan voinut vaikka kadota uudelleen.

Olen myös tullut siihen tulokseen, että Tiketti myy pääsylippuja minun wc-käynneilleni, en nimittäin pääse sinne koskaan yksin. Kassu on paikalla yleensä ensimmäisenä eli ovella jo ennen minua. Lulu on aina mukana ja jos yrität sulkea oven Heikin nenän edestä, alkaa oven takana surkea valitus. Yritä sitten olla astumatta kenenkään hännälle, kun niitä on koko lattian leveydeltä. Yksi vessakäynti on kyllä jäänyt mieleen yli muiden. Pojalla on lemmikkitarantula, joka on äärettömän tarkka pohjahakkeen kuivuudesta, se ei astu yhdelläkään jalallaan kosteaan hakkeeseen. No, poika oli levittänyt puuhakkeen sanomalehtien päälle vessan lattialle kuivumaan, siellä kun on lattialämmitys. Lulu katseli haketta muutamalla

käyntikerralla varmasti miettien sen käyttötarkoitusta. Jälleen menimme yhdessä vessaan ja Lulu meni kovin touhukkaasti hakkeelle. Arvasin kissan aikeet ja kielsin asioilla käynnin hakkeessa sanoen sen olevan hämähäkkiä varten. Lulu katsoi minua suoraan silmiin ja istui sitten topakasti aivan jalkani viereen. Siinä oltiin varpaat aivan samalla viivalla. Lulupa väänsi siihen viereeni lattialle sitten pienen tortun, nousi ja meni ovelle odottamaan edes vilkaisematta minuun. Ei siis katumuksen häivääkään! En tiennyt itkeäkö vai nauraa, joten valitsin jälkimmäisen Lulun mahdollisesta loukkaantumisesta huolimatta.

Viime kesä oli aivan mahdottoman kuuma eikä edes ilmalämpöpumpun viilenys aina auttanut. Niinpä päästimme kissat vilvoittelemaan kellarikerrokseen minun työpajaani. Jälleen virheliike. Ensin Heikki metsästi siellä tekemäni unisiepparin ja toi sen näyttille tuhannen päreiksi revittynä. Kassu puolestaan joutui pulaan ihan uteliaisuuttaan. Pajan kaapeissa on kaikenlaista kivaa: lankoja, nahkaa, kankaita ja villaa. Miten mukavaa siellä olikaan tutkiskella. Pahaksi onneksi Kassu tutkimusretkellään työnsi päänsä paperikassin sangan läpi ja jäi kiinni. Seurasi hurja pakomatka kellarista ylöspäin. Masi yritti Kassua olohuoneessa sohvan kulmalla auttaa, mutta ei kassi irronnut. Sain Kassuun kiinni vasta yläkerran sohvan alta ja

onnistuin nyppäämään kassin pois kaulasta roikkumasta. Kassu pysytteli pitkään piilossa, mutta lopulta tuli syliin ja siinä lohduttautui loppuillan.

Jälleen on myös suru ollut meidän vieraanamme. Kulunut kesä oli aivan liian kuuma kissa-pappa Masille. Masi menehtyi sydänkohtaukseen elokuun ensimmäisenä päivänä. Lepoisa löllykkä, Lulun veli on poissa. Masin lähtö vaikutti Luluun erityisesti, olihan kaksikko ollut koko elämänsä yhdessä. Niilolle menetys oli jo kolmas. Pepe-setä ja Frank ovat lähteneet jo aiemmin sateenkaaren taa. En tiedä, mitä Niilon mielessä liikkui, kun se vihdoinkin uskaltautui muiden jo

mentyä tulla sanomaan hyvästinsä Masille. Apea oli kissan olemus.

In memoriam Masi Salminen
30.4.2007 - 1.8.2021

Tällaista tällä erää meidän laumassa, kohti parempia aikoja.

Terveisin Satu ja kolmen mustan kopla

In memoriam Masi Salminen

Kissapojan tarina

Muutama vuosi sitten äitini silloisen kissan elämänkaari tuli päätökseen. Ostettiin monenlaista ruokavaihtoehtoa, että jotain olisi kissatyttö syönyt. Kyse vain ei ollutkaan nyt nirsoudesta, vaan vakavasta sairastumisesta. Eläinlääkäriltä kotiin palasi vain tyhjä kuljetushäkki; kissa sai armahduksen kivuistaan. Lähtiessä eläinlääkärille lupasin, että kotiin vielä palaa, tavalla tai toisella. Palasikin. Tuhkattuna tuttuun paikkaansa pihapuun juurelle.

Talo oli tyhjä ja ikävä suuri. Syömätöntä ruokaa oli runsaasti, mutta ei enää sen syöjää. Siskontyttö huomautti, että yhdistyksillä on tyhjiä masuja, mutta ruoka ihmisten avun varassa. Siitä alkoi yhden populaatiokissan tarina meidän osalta, vaikka silloin sitä ei vielä tiedetty. Ennalta sovittuun aikaan vietiin KKY:n ovelle ruokalahetyks. Ei kuitenkaan voitu vastustaa meille esitettyä kysymystä: Tahdotteko nähdä kissoja?

Puhe oli ollut uuden kissan hankinnasta. Ajatuksena sisäsiisti aikuinen, leikattu ja sylissä viihtyvä kehrääjä. Yhdistyksen kissojen lähtökohdat tiedettiin, kiinnostusti kuitenkin nähdä näitä pieniä kodittomia. Ja olihan niitä. Joku todella sosiaalinen, osa aivan pieniä pentuja ja sitten niitä syrjään vetäytyviä, joita eivät uudet ihmiset kiinnostaneet. Joille elämä oli opettanut, että ihminen lähellä ei ole hyvä

asia. Pois lähtiessä tuli puheeksi kissa, jota ei näkynyt, kunnes kurkkasimme ison telineen olokoloon. Siellä makaili kissapoika vailla mitään halua kommunikoida ulkopuolisen maailman kanssa. Koko olemus huokui epäluottamusta.

Kissa jäi mieleen, ja siitä keskusteltiin. Aina vain enemmän mietitytti, olisiko sille paikka tyhjässä kodissa. Ehkä olikin oikea aika antaa mahdollisuus sellaiselle, joka todella kotia kaipasi. Mietittiin, osataanko olla tuon kissan kotina. Myönteinen päätös asiaan yhdistykseltä saatiin, ja paljon vaikutti se, että kissapoika antoi yhden hoitajan koskea poskeaan, meidän nähden.

Niinpä kissapoika saapui taloon. Talo ei ollut enää tyhjä, vaan aika toisenlainen kissa sitä nyt asusti. Todella isosta ulkopopulaatiosta loukuttettu, siellä huonolla ruokinnalla ja hoidolla ollut, ties kauanko. Eläinlääkärin tutkimus suoritettu, joskus elämän varrella kastrotu (elatusmaksuvaateita ei siis odotettavissa), ikäarvio 4-5 vuotta. Nähnyt jotain aivan muuta kuin turvallista ja kissalle viihtyisää elämää. Joten luottamusta tai irtopisteitä ei meille ihmisille jaossa sillä hetkellä ollut.

Oma rauhallinen tila eli äijäluola oli kissapojalle tehty valmiiksi yhdistyksen neuvosten mukaisesti. Lähdettiin siitä, että talossa on piileskelevä

stressikissa, jonka ehdoilla mennään. Niin alkoi yhteinen taival. Taival, jota edettiin pienenpienin kissantassun askelin eteenpäin. Välillä ne askeleet ovat vieneet eteenpäin, välillä palanneet taaksepäin uuteen etenemiseen vauhtia hakien.

Alun päivät kyyhötti etupäässä sängyn alla. Syömässä ja astialla kävi, kun kukaan ei ollut näkemässä. Huonettaan tutkiessa vilahti heti sängyn alle, kun ihminen näyttäytyi. Mietimme, nähdäänkö kissasta koskaan muuta kuin sängyn alle vilahtavat takajalat. No, ainakin lämpimässä ja turvassa ne jalatkin olisivat. Muutaman päivän jälkeen muutti sängyn alta uuteen kissakoloonsa. Nyt oli sitten nähty takajalkojen lisäksi pääkin. Lähemmäksi meno aiheutti kovaa sähinää ja etutassun ojennusta. Ko-

meat kynnet pojalla! Kuitenkin pää, etutassu ja takajalat nähty, jälleen edistystä. Iltaisin ja öisin alkoi nousta nukkumaan sängyn päälle, niinpä vähitellen alkoi muistamaan, minkä näköinen kissa taloon oli saapunut.

Hiljaksen alkoi tutustumaan uuteen kotiin laajemminkin. Houkuttimena raksuista tehtyjä polkuja tutkimattomiin tiloihin. Ihmiset, lelut ja etenkin tv saivat kuitenkin jäätävän tuijotuksen osakseen. Kaikki, mitä ikkunoiden edessä istuen pääsi ulkoa seuraamaan, alkoi kiinnostaa. Lähelle ei ollut asiaa, mutta näkyvillä uskalsi olla jo kaikkialla. Ainakin hetken. Sitten tuntui elo käyvän liian jännittäväksi, siis piiloon!

Kuukausien kuluessa alettiin päästä jo siihen pisteeseen, että sängys-

sä vierellä sai istua, mutta ei koskea. Puhellakin hiljaisella äänellä, vaan ei liian usein. Totuttiin käteen lähellä, mutta jokainen sähköhdys, tassun huitaisu tai pako sängyn alle kertoi, että vielä ei ole valmis niin läheiseen kanssakäymiseen.

Puoli vuotta uudessa kodissa, ja koitti se päivä, että ilman sähinää ja huitovia tassuja antoi koskea. Korvat päättä myöden ja lähes hengittämättä, mutta paikallaan pysyen. Oli aivan uskomaton tunne, että sai luvan koskea tuohon pieneen kissaan, joka selkeästi pelkäsi ihmisen käsiä ja jalkoja. Oli tullut aika alkaa luottamaan, että ne kädet ja jalat eivät tee mitään pahaa tässä kodissa. Eivät lyö, potki eivätkä etenäkään laita ovesta ulos loppuelämäksi yksin pärjäämään.

Kissapojasta mainittiin yhdistyksellä, että lelut huomioidaan ainoastaan jäätävällä tuijotuksella. Se on ollut tavaramerkki kaikkeen tämän yhteisen taipaleen aikana. Jäätävä tuijotus. Vähitellen oppi rentoutumaan silittelyn ja rapsuttelun alkaessa, joten sitä harjoiteltiin viikko viikolta. Kehrääminenkin tuli kuvaan mukaan, toki sitäkin ehti miettiä, että noinkohan ääntä tulee koskaan kuulemaan. Muuta ääntä ei ole vieläkään pitänyt, joten kukaan ei tiedä, osaako naukua vai ei. Ehkä sekin vielä kuullaan, mikäli kissapojalla meille asiaa ilmenee.

Sen tämä pieni kissa on opettanut, että kiire ei kuulu näiden kissojen yhteyteen. Kaikki etenee edelleen pienen pienin kissantassun askelin. Reilun vuoden aikana on edetty sähköisestä, huitovasta, paniikissa pakenijasta kissaan, joka antaa sängylään silittää ja rapsuttaa, jopa nauttii siitä. Uskaltaa varovasti päättää käteen puskien kerjätä sitä lisääkin. Päästää myös vieraan pitkälleen ja antaa ottaa kainaloon silitettäväksi. Syö hotkimatta luottaen, että lisää ruokaa saa, ennen kuin ehtii nälässä olemaan. Vastaa silmien sulkemiseen sulkemalla omat silmänsä ja liikkuu kaikissa asuintiloissa. Öisin kuuluu leikkivän leluillaan ja liikkuu sänkyjen lähellä, kun luulee ihmisten nukkuvan. Onko kissapojan matka kodin valtaamiseen vielä kesken vai jääkö kaikki tälle tasolle, mutta nyt on selvää, että kodikseen on tämän kelpuuttanut. Millaiseksi mieleisensä koti lopulta muodostuu, sen poika kyllä selvittää meille tulevaisuudessa.

Pieni kissapoika Urho kauniisti kehräten kiittää sinua, joka jaksoit lukea tämän tarinan loppuun asti ja teit hänestä näkyvän, vaikka hyljeksitty populaatiokissa on ollutkin. Sitä ei kuitenkaan ole omasta tahdostaan ollut, vaan ihmisen siihen tilanteeseen hylkäämänä.

Teksti ja kuvat: Birgitta Lahtinen

TUE TYÖTÄMME

Lahjoittaminen ja testamentti

KKY:tä tuet rahallisesti jo maksamalla jäsenmaksusi. Voit myös auttaa lahjoittamalla sopivaksi katsomasi summan lahjoitustilillemme **FI93 5730 0820 3289 34**. Kun meille tulee kerralla paljon kissoja tai jos joku kissoistamme on tarvinnut kalliin hoitotoimenpiteen, olemme nettivetoumuksella saaneet kokoon ison osan tarvittavista kuluista. Kiitos teille, lahjoittajat!

Kissoja on myös mahdollista muistaa testamentissaan. Testamentin tekeminen ei ole hankalaa, mutta sen on täytettävä tietyt muotomääräykset. Parhaiten testamentin teko onnistuu asianajajan avustuksella varsinkin, jos määräämiäsi lahjoituskohteita on useita. Nettisivuillamme on tarkemmat ohjeet testamentin teosta ja testamenttimalli, jota voi hyödyntää. Löydät ne osoitteesta <https://kky-ry.fi/auta-meita-auttamaan/tee-testamentti/>

Lahjoitus- ja testamenttiasioissa voit myös olla yhteydessä puheenjohtajaan **p.044 747 5500**.

KKY-kauppa

Voit myös auttaa kissoja shoppailemalla. Uudistuneilta kotisivuiltamme löydät nettikaupan osoitteesta <https://kky-ry.fi/kauppa/>

Kaupasta löytyy lahjaksi sopivia tuotteita, mm. lahjoituksena saatuja uniikkeja käsitöitä: villasukkia, kissanpetejä ja koruja.

Vuosia täyttävälle sopii lahjaksi eettinen lahjakortti eli aineeton lahja. Se lämmittää sekä antajan että saajan mieltä. Valittavana on esimerkiksi rokotus, orpopennun ruoka kahdeksi viikoksi tai yhden kissan leikkaus. Tilattuasi lahjan lähetämme sinulle postitse käsintehtyn yksilöllisen kortin, johon voit halutessasi lisätä omat terveisesi lahjan saajalle.

KUNNALLISET LÖYTÖELÄIN- PAIKAT PIRKANMAALLA

Ilmoita aina kadonneis-
ta tai löytyneistä kissois-
ta kunnan löytöeläin-
paikkaan !

Ilmoita huonosti
hoidetut kissat
valvontaeläinlääkärille.

Kiireelliset eläinsuojelutapaukset virka-ajan ulkopuolella poliisille.

Kissankulma Ry
044 344 3334

- Hämeenkyrö
- Nokia

Kiikoisten löytöeläinpalvelu
050 353 7884

- Huittinen
- Sastamala
- Punkalaidun
- Kokemäki

Esko ja Minna Ylikujala
040 544 4720, 040 526 5328

- Parkano
- Kihniö
- Ikaalinen

Riitta Mononen
050 362 9762

- Virrat

Boondocks
040 515 2750

- Juupajoki
- Kangasala
- Ylöjärvi
- Lempäälä
- Mänttä-Vilppula
- Orivesi
- Pirkkala
- Pälkäne
- Ruovesi
- Tampere
- Jämsä
- Vesilahti

Pieneläinhotelli Sinna
040 861 7482

- Akaa
- Valkeakoski
- Urjala

KUNNAN- JA VALVONTAELÄINLÄÄKÄRIT PIRKANMAALLA

Valvontaeläinlääkärit

Akaa ja Urjala

Mari Porma 040 133 6384

Tampere

Otto Kivirauma 040 180 6191

Ikaalinen, Parkano, Kihniö

Minna Giwa 040 138 2564

Mänttä-Vilppula, Jämsä, Ruovesi, Virrat

virka avoinna, 040 170 6433

Orivesi, Juupajoki ja Pälkäne

Teemu Kipinoinen 040 133 6266

Kangasala ja Valkeakoski

Lauri Sund 050 557 5515

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA)

Taru Karonen 050 437 9582

Enni Suomio 040 133 5785

Sastamala

Kaarina Leiviskä 040 510 3352

Kunnaneläinlääkärit

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA)

(03) 5652 4100

soittoaika ark 8-9

Ikaalinen

Kristiina Oksanen (03)450 1582

soittoaika ark 8-14

Kangasala

Ari Sainio, Sanna Aaltonen
(03) 5655 4040

soittoaika ark 8-15

Kihniö

Leila Niinipuu 044 754 1417

soittoaika ark 8-9

Mänttä-Vilppula

Pia Sarja 050 514 3353

soittoaika ark 8-9

Orivesi

Tuija Setälä (03) 5654 4799

soittoaika ark 8-9

Parkano

Krasimir Kirov 044 786 5363

soittoaika ark 8-9

Ruovesi

Paula Lähteinen 040 506 8933

soittoaika ark 8-9

Sastamala Mouhijärvi

Terhi Ihalainen 0500 232 714

soittoaika ark 8-9

Sastamala Vammala

Merja Mäkinen 050 550 1172

soittoaika ark 8-9

Tampere

Jyrki Haapasalmi, Kirsi Hammar
(03)5654 4780

soittoaika ark 8-15

Urjala

Jouko Jakala, Johanna Bäckström
(03)5654 4760

soittoaika ark 8-9.30

Valkeakoski

Matti Piironen 040 178 9007

soittoaika ark 8-9

Virrat

Outi Mattsson 044 715 1351

soittoaika ark 8-9

KIINTEÄT KERÄYSLIPPAAT PIRKANMAALLA

Pienikin lahjoitus pitää kissan tyytyväisenä ja terveenä. Jokainen lahjoitus on tärkeä.

Tarkista luettelosta lähin keräyslippaasi

Tampereella

- KKY:n toimitila, Rahola
- Eläinlääkäri Inka-Mari Anttila, Hyhky
- Eläinystäväsi Lääkäri, Kaarila
- Zoopet, Lielähti
- Hervannan Eläinlääkärit
- Eläinlääkäriasema Evidensia Nekala
- Eläinlääkäriasema Reviiri, Pispalanvaltatie
- Musti ja Mirri: Koivistonkylä, Lielähti, Linnainmaa, Kauppa-keskus Ratina, Kaleva
- Wuf.fi, Nekala
- Eläintarvikeliike Onnen Lemmikit, Janka
- Minipanda, Linnainmaa Citymarket
- Vastavirta-klubi, Pispala
- Music Bar Amadeus, Tammela
- Pirkanmaan Pesukarhut, Kohmankaari
- Hakametsän Eläinlääkärit
- Pirkanmaan Lemmikkitalo, Pispala
- Ravintola Telakka, Tullintori
- Ruohonjuuri, Hämeenkatu
- The Body Shop, Koskikeskus, Ratina
- Vet4Cat, Nekala
- Cafe Gopal, Keskusta
- Tukkasampo, Sammonkatu
- Maukaste, Näsilinankatu
- Willi Eläintarvikeliike Lielähti

Kangasalla

- Musti ja Mirri

Lempäälässä

- The Body Shop, Ideapark
- Musti ja Mirri, Ideapark

Valkeakoskella

- Eläinlääkäri Matti Piironen
- Musti ja Mirri

Sastamalassa

- Eläinklinikka Viksu
- Eläintarvikeliike Haukkis
- Musti ja Mirri, Itsenäisyudentie

Akaassa

- Toijalan eläinlääkäriasema Evidensia
- Canis Major
- Eläinlääkäriasema Ortopet

Pirkkalassa

- Oiva Eläinklinikka
- Hakasen leipomo-kahvila, Suupantori
- Peten Koiratarvike

Nokialla

- Pirkan eläinlääkäri, Pirkkalaistori
- Musti ja Mirri, Yrittäjäkatu
- Kirppis Siison, Pirkkalaistori

Lipaskeräyslupamme numero on RA/2019/1078 (Sisä-Suomen poliisilaitos).

KYSY KERÄYSLIPASTA YRITYKSEESI puheenjohtaja@kky-ry.fi

YHTEYSTIEDOT

Eläinsuojelu on meille vapaaehtoistyötä, joten emme aina ole tavoitettavissa. Jos et tavoita meitä puhelimella, jätä tekstiviesti tai lähetä sähköpostia.

Hallitus:

hallitus@kky-ry.fi

Marko Kaitala, puheenjohtaja,
testamenttiasiat
puheenjohtaja@kky-ry.fi
p. 044 747 5500

Hanna Korhonen, sihteeri,
jäsenrekisteri, osoitteenmuutokset,
sirurekisteri
sihteeri@kky-ry.fi
p. 040 861 9141

Laura Nurmi,
varapuheenjohtaja

**Marika Piipari, Siru Hirvikoski,
Veera Rahnasto, Pinja Hakonen**,
muut jäsenet

Muut yhteystiedot

Kissaneuvonta Terttu Kanervo
kanervo@gmail.com
p. 050 368 8019
Auttaa erilaisissa kissa-aiheisissa
kysymyksissä ja ongelmissa.

Loukkujen lainaus:

Marko Kaitala,
p. 045 224 2635

KY auttaa ja neuvoo kissapopulaatio-ongelmissa.
Ota yhteyttä
hallitus@kky-ry.fi

www.kky-ry.fi

www.facebook.com/kissojenkatastrofiyhdistys

Osoite Jurvalankatu 2 LT 2
33 300 TAMPERE

Y-tunnus 1757379-6

Lahjoitukset

lahjoitukset@kky-ry.fi

Laskutus

laskutus@kky-ry.fi

Jäsenlehti Katti-Matti

Virpi Koivula, päätoimittaja
markkinointi@kky-ry.fi

Posti Green

TUE TYÖTÄMME VAIKEIDEN AIKOJEN YLI

Nopeimmin autat laittamalla avustuksesi suoraan tilille
FI93 5730 0820 3289 34 tai käyttämällä MobilePay-numeroa **67708**.

Helppo tapa lahjoittaa on puhelinlahjoitus:
Voit lähettää tekstiviestin **KKY5, KKY10** tai **KKY20** numeroon **16155**.

Voit soittaa numeroon **0600 04665** (lahjoitus 5€), numeroon **0600 04675**
(lahjoitus 10€) tai numeroon **0600 04685** (lahjoitus 20€)

Kiinteistä keräyslippaista löydät listan tästä lehdestä.
Keräyslupamme numero on RA/2019/1078 (29.11.2019), myöntäjä
Sisä-Suomen poliisilaitos

**PIENISTÄ PUROISTA MUODOSTUU SUURI JOKI!
KIITOS AVUSTASI!**